Izhaja:
10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.
Rokopisi se ne vračajo.
Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:
za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:
Upravništvu „Mira“ v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVI. | V Celovcu, 20. marca 1897. | Štev. 8.

Zmagali smo! Živio! Slava!

„Der Sieg muss unser sein!“
„Bauernzeitung“.

„Zmaga mora biti naša!“ — Tako je samozavestno pisala „Bauernzeitung“, glasilo koroškega „bauernbunda“, po dokončanih prvotnih volitvah v volilnem okraju Celovec-Velikovec. Dasi se je pokazala večina za našega kandidata, pisali so nasprotni listi tako, ker zanašali so se na svojo moč, s ktero so hoteli in skušali pridobiti nekaj naših volilnih mož in tako po zvijači priti do večine. Ni se jim posrečilo pridobiti toliko mož, da bi se moglo izpolniti gornje geslo iz nasprotnega lista, in tako danes z največjim veseljem kličemo vsem svojim bralcem, da zmaga je naša, t. j. katoliška, slovenska.

Zmagali smo po hudem boju z mogočnim nasprotnikom. Nemškonacijonalni „bauernbundarji“ napenjali so vse moči, da zmagajo že pri prvotnih volitvah. Z najbolj drznimi lažmi in nesramnim obrekovanjem, s podkupovanjem in grdim pritiskom so delali. Mi smo se branili vseskozi s poštenim orodjem, z resnico in pravico, — in pravična, dobra reč je konečno zmagala! Hud je bil pritisk posebno na naše volilne možé, kterim so se nasprotniki prilizovali na vse mogoče načine, ktere so strahovali, kolikor so le mogli. Zlasti hud je bil ta pritisk na nemške katoliške volilne možé. Te so nasprotniki obsuli, kjer so jih dobili, jim žugali, jih zasramovali, češ, ali bodete volili Slovenca, — pa zastonj! Ti vrli, značajni možje so stali trdno; niso se udali niti najhujšemu nasprotnemu pritisku, prišli so, neustrašeno volili z nami in tako izdatno pripomogli, da zmaga poštena, katoliška stvar! Posebna čast in hvala jim!

Veliki pomen, naše zmage je očividen. Po tako dolgotrajnih in velikih naporih priborili smo si tudi koroški Slovenci svojega zastopnika na Dunaju, da tam nas zagovarja in se odločno poteguje za naše pravice in koristi, in ne le za naše, marveč za koristi in pravice vsega koroškega katoliškega ljudstva. — Premagali smo hudega in nevarnega nasprotnika, ki se je povsod in vselej z vso močjo zoperstavljal našim težnjam.

Zató je veliko naše veselje nad pridobljenim uspehom. Od vsega srca pa se zahvaljujemo milemu Bogu, ki je dal naši borbi srečen uspeh in konečno zmago. Hvala prisrčna dalje vsem rodoljubom, ki so vstrajali v težkem volilnem boju, združevali volilce, jih vspodbujali in vnemali za dobro stvar. Hvala posebna gré tudi govornikom po naših shodih, kakor vsem onim, ki so na ta ali oni način podpirali našo borbo in pripomogli k zmagi. Slava gromovitna konečno vsem našim stanovitnim volilnim možém in vsem vrlim volilcem!

Bog živi našega prvega katoliškega in slovenskega državnega poslanca, gospoda

Lamberta Einspielerja!

Slava! Slava!

Prvotne volitve.

Marija na Zili. Slabše se nam je godilo dné 24. februarja pri volitvi, kakor v jeseni, ko smo volili za deželni zbor. Upali smo, da naših vendar malo več pride, ko zadnjič in da zmagamo. Ali udeležilo se jih je le malo in morali smo propasti za kakih 10 glasov. Pri nas se je tudi malo delovalo, med tem ko so nasprotniki bili pridnejši, med njimi seveda najbolj naši prvoboritelji nemštva in liberalizma. Glavni vzrok našega propada je, kakor vsepovsod, da ljudstvo ne vé, zakaj da se gre. Besede škofov v njih pastirskem listu že naši liberalci tako obračajo, kakor da so ravno tisti, ki največ z liberalci držé in ljudstvonajbolj obdelujejo za liberalne namene, največji „kristijani“. — Prav tudi to ni bilo, da se v neki župniji naše občine ni čital iz lece vseh avstrijskih škofov pastirski list in da tudi vseh duhovnikov k volitvi ni bilo. Mnogo je našemu propadu krivo tudi to, da se mnogi tako malo brigajo za katoliško in slovensko stvar in raje verujejo lažnjivim liberalcem, kakor svojim pravim prijateljem. — Rojaki, možje, ki ste še naši, pomislite vendar, ali je to lepo in častno za nas, če mi prepustimo zemljo, ki smo jo podedovali od naših pradedov, kar iz lahka ptujcu. Ali nismo mi dolžni, da si ohranimo rodno zemljo, ktero nam je Bog izročil? Če Nemci in naši slovenski odpadniki toliko povdarjajo nemštvo in zopet nemštvo, ali ne bomo tudi mi nekaj ponosni na to, da smo Slovenci? Mi nismo hudi, če se Nemci navdušujejo za nemštvo in njih jezik; pa tudi oni ne smejo nam zameriti, če se mi navdušujemo za našo pošteno katoliško in slovensko stvar in slovenski jezik. Možje, vzdramite se in delajte, kličemo še enkrat, za svoj rod, da ne postanete podlaga ptujčevi peti. —*r.*

Vernberg-Skočidol. Nesramne laži in zavijanja ter vsamogoča sredstva služila so tudi pri nas našim nasprotnikom-liberalcem, ali kakor jim sedaj pravijo, nemškim nacijonalcem, da smo propadli pri volitvi v Dulah za občino Vernberg. Naši so dobili 39 glasov, liberalci pa 49. Ne bi častitim bralcem „Mirovim“ poročal o naši volitvi, da ne bi bila precej živahna in vseskozi zanimiva. Zanimivo je bilo res videti, kako so nasprotniki letali sem, in če jim je tu spodletelo, tje, kjer bi še koga našli, da bi ga prignali na volišče. Upadla sta jim spočetka pogum in upanje do zmage, zato so s pobešenimi glavami hodili okrog. Le ko so tri naših volilcev, Bog zna, s kakšnimi zvijačami in lažmi pridobili, ko so v vozovih pripeljali podraveljske oštirje in druge ter Dragničane in Skočidolčane vse videli na svoji strani, so se malo ojačili in oddahnili. Ne smemo zamolčati, da so Čehi, ki so se kot muzikanti že pred nekim časom naselili med Slovence, prav kakor skala „stanovitni“ stali na nemško-nacijonalni strani! Prava sramota za nje in prava nečast slavnemu češkemu národu,

Podlistek.

Po volitvi.

Vihrá, vihrá zastava,
Za sveta svoja prava
Hiti na boj Slovén.
Zastava je vodnica,
„Pravica in resnica!“
Glasí napis se njen.

Zaupno in boječe,
Proseče, koprneče
Krščanski vzklika rod:
„Pomôzi, daj nam zmago,
Otmì nam zémljo drago
In náuk Tvoj, Gospod!

Kar mogli, smo storili,
Nasprotni močni sili
Postavili se v bran.
Preslábi pa smo sami,
Zatôrej bodi z nami,
Ko bo odločbe dan!“

* * *

Streli gromíte, kresovi gorite,
Rádost slovanskemu svetu znanite,
Vsemu krščanstvu poročajte vi:
„Zopet pokazal je svet korotanski,
Da so mu sveti uzori krščanski,
Da na Koroškem Slovenec živi!“

Streli gromite, gorite kresovi!
Pomnili pozni še bodo rodovi,
Kdaj nam krasnejši zazôril je dan!
Živel slovenskega ljudstva branitelj,
Živel, kdor bil je buditelj, voditelj,
Živel, kdor ljubi zares Korotan!

Bogdan.

Tine in Barigeljc.

XI.

(Barigeljc pripoveduje Tinetu, kako se mu je godilo na „rajži“ po volitvah.)

Kakor ti je znano, prodal sem Gašperčku telico. Odštel mi je koj na roko sedemred rajniš za njo. Gašperček je trden posestnik, naj reče kdo, kar hoče. Kdor dandanes meni nič, tebi nič našteje sedemred rajniš, je trden, da mu ni nič reči. No jaz sem telico dobro prodal in on jo je vredno kupil.

Denar v žepu in muhe v glavi, to je pri meni vse ob ednem. Zakaj bi pa človek ne pogledal malo po svetu! Po taborih človek ne zvê vsega in „Mir“, ki samo trikrat na mesec pride v hišo, tudi ne more vsega povedati. Zato sklenem iti malo pogledat po svetu.

Obujem visoke škornje, ki so se na irhaste hlače prav dobro podale, oblečem rdeč „lajbič“, kakor kak socijaldemokrat, čez vržem prav „žavbrno“ in novo suknjo, okrog vrata pa svilnato ruto, prav tako, kakor ob večjih praznikih. Ko sem oblečen, predstavim se Franci, in jej povem prav skrivnostno, kam da vse grem. Čisto zadovoljna je bila, pogledala me je, ker sem se v prazničnì obleki jej veliko bolj „žavbern“ zdel in veš: režala se je, kakor pečen maček.

Poslovim se hitro od France in od otrok, ter jo mahnem kar po bližnjici skoz vas. Ko sem šel mimo Brckovega Jerneja, slišal sem njegovo Špelo, ki je na vratih stala, klicati proti možu: „Glej, glej Jernej, kako je Barigeljc danes napucan in pa nobel; še pogledal ni na nas.“ Jernej, ne bodi len, stal je kmalu zraven svoje jezične Špele in klical za menoj: „No Barigeljc, kam pa, kam? Ali po barantiji?“

Ker sem že hotel „nobel“ ostati, zavpijem kar na kratko: „No, danes enkrat za spremembo grem »inšpicirat«, kako kaj z volitvami stoji.“

Kam bi jo najprej ubrisal? Ej pa stopim enkrat tja za Dravó. Prav korajžno sem stopal in si tiho, da bi ložje hodil, prav po taktu zapel tisto:

»Oj tam za Dravó, oj tam za Dravó,
Škrjančki, škrjančki veselo pojó,
Veselo pojó, veselo pojó,
Ker kmalu nemčurjem odklenkalo bo.«

Skoz Velikovec mahal sem jo, kosmata kapa, tako možko, da so me radovedni purgarji in „ferbčne“ purgarce gledale, kakor kakšnega „paverskega“ gospoda ali gospojškega „pavra“. Najbolj me pa je vjezilo, ko je rekla jedna purgarca svoji sosedi: „Ta je pa gotovo tisti »Škrjanc« od Dobrle vasi, ki tako krščansko živi.“ Gobec tišči baba, sem si mislil, pa rekel nisem nič.

Ali taka „prigliha“ me je le malo jezila. O tem ti povem pozneje. V Ovbrah sem se šele malo odpočil; seveda v gostilni. Tam sedelo je v gostilni par pijančkov, ki so se jezili nad tistimi kmeti, ki volijo prav tiste volilne može, kakor njih duhovnik. Eden se je posebno repenčil in napihoval, kakor kakšna žaba, in razlagal, da eden od nas vendar ne more voliti z duhovniki, ker oni ne poznajo naših rev in nadlog.

To ti je bilo za Barigeljca še bolj imenitno, kakor „pliberško maslo“. Hitro vtaknem, ne prst v maslo, ampak svoj jezik v ta modri pogovor.

Naročajte in razširjajte „Mir“!

ki mora videti svoje sinove stati kot izdajice na strani največjih sovražnikov naših*). Vso čast in pohvalo pa izrekamo vsem vrlim našim volilcem, ki so nevpogljivo in neustrašeno stali pred volilno sobo, dokler ni tudi njim bilo „dovoljeno“, udeležiti se volitve. Volili so vsi, razun treh majhnih izjem, jednoglasno naše volilne možé. Krepki živio kličemo tedaj vsem tem volilcem, zlasti onemu vrlemu Šentjurčanu, kterega so že menili pridobiti za se, in je, ko so mu menda dali vsega, kar je hotel, zopet se povrnil k svojim! Ker naši niso bili varni v Dulah ter so le s težavo dobili kaj pijače, podali so se skoro vsi, kakor jedna družina, s svojimi dušnimi pastirji-voditelji na čelu, k našemu dragemu prijatelju in gostilničarju gosp. Hanžicu ter v veseli družbi skupaj vstrajali. Z veselim srcem so se ločili, ker so storili pri zadnji volitvi svojo dolžnost. Zadnje besede in zadnji pozdravi eden drugemu bili so: „Držimo se skupaj, ostanimo stanovitni, saj gre za prepošteno in sveto katoliško slovensko stvar.“ Dà, možje! Tako je prav! Zmaga konečno mora biti naša.

„Hrast se omaja in hrib
Zvestoba Slovenca ne gane.“

Velikovec (okolica). Dné 20. svečana se je v mestni kosarni ob 11. uri dopoludne vršila volitev 4. kurije za našo okoliško občino. Kakor pri sosednih občinah, so mestni liberalci skušali premotiti tudi naše volilce. Ali naši izvrstni okoliški kmetje so stali trdni kakor skala in tako sta bila naša dva volilna moža, občespoštovani posestnik Tom. Novak p. d. Žnidar na Ricinju in Franc Treiber, župnik v Št. Rupertu, enoglasno izvoljena. Slava našim slovenskim kmetom!

Grebinj. Pri nas smo pri prvotni volitvi propadli za 4 oziroma 5 glasov. Takega nasilstva od strani liberalcev se še ne spominjamo. Celo iz Velikovca so prišli liberalni rogovileži. Zmaga bi bila gotovo naša, ako bi iz klošterskih gor prišlo več našincev; namesto 29, prišlo jih je le 19!! Grebinjski kmetje so se dobro obnesli, posebno moramo pohvaliti krčanske kmete, kajti jih je prišlo 13 k volitvi. Iz ruške fare prišli so sami liberalci. Nasprotniki so dobili od 46 do 47 glasov, našinci so pa z 42 glasovi ostali v manjšini. Tužna nam majka! —*r*—

Št. Peter pri Velikovcu. Ob ogromni udeležbi vršila se je dné 23. febr. pri Dürnwirt-u prvotna volitev za našo občino. V obeh kurijah smo sijajno zmagali. Volitve v 5. kuriji se je udeležilo 137 volilcev in so našinci dobili 84 glasov, liberalci pa le 53 glasov, v 4. kuriji pa so našinci Marbek, Klemen in Blažej dosegli 44 in 45 glasov, ali liberalci Papič, Vajsnar in Pesernik so s 24 in 25 glasovi v manjšini ostali. Iz Velikovca prišlo je šestero liberalnih rogovileževv: Nagele (Sternwirt), Pinterič, Albrecht, Tomaž, Redl, Koloros; celo Poganč iz Trušenj prihitel je semkaj rogovilit. Pa rogoviljenje se jim je slabo obneslo. Naši izvrstni kmetje so jih odločno zavrnili in jim take debele povedali, da so brez vsega vspeha z dolgimi nosovi pete odnesli. To je vendar že nesramno, kako se velikovški liberalci v naše razmere vtikujejo.

*) Naši nasprotniki res niso izbirčni. Vsakega z največjim veseljem vzamejo v svojo sredo, naj si bode Slovan, Jud, ali karkoli hoče, samo da jim prodá svoj glas!

Slovenci zapomnimo si te može! Slava našim zavednim kmetom! —*s*—

Radiše. Dné 3. marca je bila tukaj volitev 2 volilnih mož za državni zbor. Prišlo je volilcev toliko, kakor jih dozdaj še ni bilo pri nobeni volitvi. Radišani še poslušajo glas svojih dušnih pastirjev, pa tudi dobro vedo, zakaj. Akoravno je namreč radiška fara bolj majhna, šteje le 677 duš, ima vendar 70 Mohorjanov in tudi „Mir“ je tukaj precej močno razširjen. Radišani tedaj pridno prebirajo bukve in časnike in dobro vedó, kje je resnica in pravica in kje zmota in krivica; oni vedo, da njihov prijatelj gotovo ni Jud in tudi ne demokrat in ne liberalec, ampak katoliški duhovnik, kteri je večjidel sam iz kmetskega stanu, tudi med kmeti in delavci živi, tedaj težnje kmetskega in delavskega stanu vidi, jih dobro pozna in tudi srčno sočutje s kmetom trpinom ima. To so ravno sedanje volitve tukaj prav očividno pokazale. Niso namreč tukajšnji volilci verjeli nesramnim lažem od robote, desetine in o drugih enakih kvantah, s kterimi so liberalni agitatorji tudi Radišane strašili. Udeležili so se obeh volitev v ogromnem številu in so v dveh kurijah volili kot en mož na našo katoliško in slovensko stran, namreč gospoda župana Pisijaka in župnika. Samo dva volilca, ktera dozdaj nista bila ne Mohorjana in tudi ne prebirala kak katoliški časnik, sta se dala od lažnjivih agitatorjev z roboto in desetino premotiti in sta deloma volila na judovsko ali liberalno stran. Pa eden med njima je — in to je gotovo lepo — koj po volitvi svojo zmoto spoznal, obžaloval in pa — Mohorčan postal. Po dokončani drugi volitvi smo se v tukajšnji gostilnici za nekaj časa zbrali in kakor ena družina prav iz srca svoje vzajemnosti se veselili. Obžalovali smo le svoje sosedne slovenske brate na Žihpoljah, v Žrelcu in Grabštajnu, kteri, namesto da bi z nami svojimi brati držali, le Judom, demokratom in nemškutarjem, tedaj svojim najhujšim sovražnikom pomagajo — grob kopati kmetu trpinu in zatiranemu Slovencu. Se bodo gotovo tudi njim oči odprle, pa Bog le daj, da bi ne bilo že prepozno. —*d*—

Logaves. Brez vsake borbe so se vršile volitve pri nas. Izvoljeni so možje, ki so vsi zanesljivo národni: V peti kuriji: Janez Černik, župan; Val. Kovačič, Mat. Gagl in Pet. Schneider. V četrti kuriji: Jan. Černik, Val. Kovačič, Bošt. Greblacher, Luk. Vurcar, Val. Reichman. Volilcev je bilo za obe kuriji prav neznatno število, kar svedoči, da i pri nas se ljudje še premalo brigajo za volitve. Nasprotnikov ni bilo sicer nobenih, ali želeli bi vendar večje število volilcev. —*l*.

Rožek. Rožek propadel! Kdo bi verjel, da je to tisti Rožek, ki je po svoji odločnosti in značajnosti slovenski že zaslovel po širnem slovenskem svetu? Ali je mogoče, da so rojeni Slovenci — grdi odpadniki od slovenske lipe, prodali staroslavni Rožek liberalcu-ptujcu, najhujšemu sovražniku slovenskega imena in národa? In vendar je takó. Zapustili so naši lastni ljudje požrtvovalnega in čistega rodoljuba in voditelja Rutarja ter se dali pregovoriti še za manj nego — za „skledo leče“. Teško je že res kmetu kaj govoriti o boljših časih, težko mu je pomagati, ker sam noče in se brani. Volili so po Zimek-Hanjželjnovi volji, to je liberalno, skoraj sami Slovenci. Le Bavarec — trd Nemec, ki je uvidel, kje je in mora biti pravica, g. Seidl, je volil z nami. Čast mu! Volili so liberalne volilne možé, ki bodo staremu liberalcu, fabrikantu Ghonu, oddali svoje glasove. S tem so svetu pokazali, da so liberalci. Sram naj bo vse fige-može, ki so prej obljubili, na ktere smo se trdno zanašali, a so pri volitvi postali prave izdajice svojega rodú. Izdajica je pa vsak, ki pluje v skledo, iz ktere je sam jedel. Vsa „čast in slava“ pa spet našemu znanemu „kristijanu“ na Ledenicah, ki se je vnovič pokazal to, kar je, namreč izdajica teptanih koroških Slovencev. Ko bi se pa enkrat zopet kdo oglasil in bi tolkel na prsa, da ni liberalec, marveč da je pristen katoličan, že naprej povemo, da ne bomo več dokazovali tega, kar vsak odrasli otrok spozna in razume, ki ima količkaj možgan v svoji glavi. Rojaki — Rožani! Kaj pa zdaj? Ali se ne bomo bolj vzdramili in probudili, ali bodemo pustili, da bi že spet sovražniki prišli k nam in bi zmagali z zvijačami in z lažmi? Zbirajte svoje moči! Zdaj veste, pri čem da ste. Oklenite se eden drugega ter delajte z vsemi silami za našo pošteno in Bogu ljubo stvar. Idite v boj za njo z Božjo pomočjó in pokažite svetu, da hočete si ohraniti zemljo svojo slovensko! —*d*—

Rikarja ves. Dné 26. svečana smo imeli v Št. Vidu prvotno volitev za državni zbor. Opoludne smo v V. kuriji s 7 glasovi propadli proti liberalcem, ker so naši kmetje večinoma še le popoludne prišli k volitvi v 4. kurijo. Pa tudi opoludne bi lahko zmagali, ko bi hoteli. Popoludne pa smo zmagali z vsemi našimi 4 katoliško-slovenskimi volilnimi možmi. Kakor pri drugih volitvah napenjali so tudi sedaj naši liberalci vse strune, da bi zmagali. Bili so polni upanja, da gotovo zmagajo. Nobeden pripomoček ni bil jim preslab, da bi ga ne rabili in da bi pridobili od naše katoliško-slovenske strani kakih odpadnikov. Pa, akoravno imamo Št. Vidčani med seboj več takih judežev, ki zatajujejo svojo slovensko kri in svoj národ ter volijo z liberalnim mohelškim nemškutarjem, vendar še večina naših kmetov ne posluša krive in zapeljive nauke in hujskanje tistih pet prenapetih liberalcev, ki bi radi celo Rikarsko občino v žepu imeli in čez njo gospodarili, ki bi radi nas slovenske kmete ponemčili in napojili z liberalnim duhom. A pri tej volitvi smo pokazali, da si ne damo več od liberalcev gospodariti. Prišli smo vsi k volitvi in zmaga je bila naša. Liberalci so nam že daleč nasproti nosili in ponujali smodke in žganje, da bi ž njimi volili, mi pa tem ptičem nismo šli „na lim“. Govorilo se je celo, da so bili nekteri liberalci z denarjem podkupljeni. Najbolj so rogovilili za volitev naši liberalni „gospodi“ Hofman, Viltižnik, Urapnik, „forštnar“ in seveda tudi učitelji. Posebno nas mrzi do našega župana, ki kot kovač in gostilničar med nami in od nas živi, ki je sam rodom Slovenec, pri volitvah pa nam je najhujši nasprotnik. Ker so liberalci pričakovali gotovo zmago, hoteli so po volitvi streljati, ali streljali smo potem mi! Strašna jeza in besnost se je lotila liberalcev in posebno nemčurskih „gospodov“, ko so propadli. Sloneli so pri mizi, kjer je bila komisija, s pobešenimi glavami, žalostni, potrti in jezni. Še celo mogočna gospa županja norela je, da je bilo strah. Naslednje, ko so volilci bili že večjidel odšli, je prišlo tudi do pretepa. Liberalci,

---

„Prav imaš“ pravim, „jaz sem tudi tacih misli.“ No, to sem jim ustregel. Ko bi bil ti videl te „ksihte“. Od same sreče in zadovoljnosti, da imajo človeka med seboj, ki tako neumno misli, kakor oni, jim je obraz šel narazen, kakor kedar mesec raste. Mislil sem si: Barigelje, zdaj jih pa lahko malo za norce imaš, zakaj bi jih pa samo tisti patentirani bauernbundarji sami zmeraj za nos vodili? Imej tudi ti enkrat svoje špase. Začel sem prav modro in se včasih v jezik vgriznil, da sem tako zdržal se smeha. „Jaz vam ja rečem in povem“, tako sem jih farbal, „da imate vi prav. Poglejte, kako pa morejo duhovniki vedeti za naše težave? Duhovniki so se rodili v grofovskih palačah in so vsi sinovi bogatincev. Dokler so študirali, niso smeli nikdar kmeta videti, še manj pa zvedeti, kako slabo se mu godi. Ob počitnicah so jih poslali njih „bogati“ stariši v kopališča in v take kraje, kjer ne morejo priti v dotiko s kmeti, ampak samo z judi in mogočnimi kapitalisti, ki si ob poletnem času s takim veseljem postrežejo. In če so šli včasih na sprehod na kmete, kakor pravi gospoda, zavezali so jim oči, da bi ne videli revščine, ki tare kmeta. Ko pa so postali duhovniki, se jim je pa ojstro prepovedalo s kmetom govoriti. Kmetij sami nimajo. Kdo od vas mi more enega od fajmoštrov na Koroškem imenovati, ki bi se ubijal s kmetijo? Kako težko se dandanes gospodari, to zna povedati le Černik, Kiršner itd., a duhovniki tega ne morejo. Z ljudmi nikoli ne pridejo vkup, v kmečko hišo nikdar ne pogledajo, in kako bi potlej duhovniki vedeli za naše reve in nadloge.“ En čas sem še farbal, pa smeh me je že imel, da sem moral ven. Med vratami sem slišal, ko je eden izmed njih rekel: „Ne vem, ali nas hoče ta res za norce imeti?“ Ko se hočem v izbo povrniti, vpraša me gostilničar, ali imam patent na farbanje, ker njegovi pivci v gostilni me bojo vprašali po njem. Ljudi „farbat“ je dovoljeno pri nas na Koroškem le liberalcem ali bauernbundarjem. Ker pa tacega patenta jaz nimam, obudil sem s svetim strahom grevengo, potem vstopil v izbo, plačal in se naglo poslovil, ker sem že videl, da se zbirajo nad mojo glavo oblaki in bi znalo udarit.

Ej tukaj okrog ni varno. Mislim, da še bauernbundarji ne bojo več tukaj ljudi „farbali“, če prav imajo na to patent.

Ubrišem jo na železnico in po železnici kar mimo Celovca do Poreč. Tam sem izstopil. Pa tam nisem ostal. Mahnil sem jo v hribe tja na Dholico, da tam pogledam, kako se kaj imajo. Pa če ima človek smolo, ne iznebi se je tako lahko. V gostilni hočem se malo okrepčati in vstopivši v izbo, prisedem k možičku, ki se je tako kislo držal, kakor bi ga v trebuhu ščipalo. Kmalu sva znanca. Videlo se mu je sicer, da ga nekaj teži in ker vidi v meni zaupnega možá, zato mi začne razkladati svoje bolečine. „Vidiš, prijatelj,“ začne prav milo, „našim ljudem tukaj se ne morem potožiti, ker oni so se pridružili tistim »kirikalcem«.“ Menda je hotel reči ‚klerikalcem‘. „In če prav je bilo pri volitvah prav mnogo volilcev, kakor še morda nikoli pri nas, vendar moram reči, da je bila udeležba prav slaba, ker smo liberalci dobili prav malo glasov. In kako so delali ti »kirikalci«, da so zmagali, kaj so vse počenjali; veš „agentirali“ so! To bi jaz lahko dokazal s pričami. Vsacega poštenega človeka mora rudečica obliti, če sliši, kako žleht so ti »kirikalci«. Mi smo našim le prigovarjali, naj volijo naše in tako le malo „agentirali“. Tako smo dosegli veliko — manjšino. — Pa samo to ti rečem, in to bi bilo za nas liberalce pravično, kakor je rekel nek učen mož: „Štime se mora vagati, pa ne štet.“ No, ko bi bili glasove vagali, bi bili naši, ker so bolj lahki, ko jih je manj, na vrhu in zmaga bi morala naša biti. Pri prihodnji občinski volitvi bom jaz predlagal, da se štime vagajo in potem bo gotovo zmaga naša.“

Ker sem se mu začel na glas smejati, je vstal in odšel. Pa nisem dolgo sam sedel. Prišlo je več vrlih slovenskih korenjakov, kterim sem seveda povedal to smešnico. „No,“ so rekli, „naj jih le vagajo, mi jih bomo še zmeraj tako šteli, kakor zdaj, pa tudi zmagali.“ Hočem tudi še malo v Vetrinj pogledati, da bi še tam kaj poizvedel, kako se je volitev vršila, ker slišal sem čudne stvari.

Ravno sva se tako s Tinetom pogovarjala, dobim od „Mir“-ovega urednika telegram, da smo pri glavni volitvi Slovenci zmagali s svojim kandidatom Lambert Einspieler-jem. Zavriskala sva oba ob enem samega veselja, da smo zmagali vendar enkrat tudi Slovenci. Poklicala sva hitro sosede, in potém se pošteno veselili svoje zmage. Da smo še marsiktero rekli si lahko misliš, pa tudi Barigelj bo še kakšno rekel. Kar ve, to rad pove tudi drugim *Barigelje.*

Iskrice.

Kdor se hvale brani, hoče biti znova hvaljen. — Vozni listki na železnici našega življenja so dandanašnji mnogim ljudém — bankovci.

Zahtevajte po vseh gostilnah „Mir“!

kteri so morali marsiktero resnično in ojstro besedo od strani nekterih zaostalih Slovencev poslušati, napadli so našince ter jih pobijali in pretepali. Neki nam znan mlad posestnik U. zvabil je nekega starega moža-volilca z zvijačo iz gostilne, in ko je šel ta mož, nič hudega misleč, ž njim za hišo, ga je napadel in klofutal hudobni tépež, da je bila groza. Poglejte, kaj stori liberalna omika! Naša skrb pa bodi, da se ogibamo liberalcev in njihovih gostiln ter pri občinskih volitvah skrbimo, da postanemo samosvoji gospodarji na svojih domačih, slovenskih tléh! —*n*—

Ziljska Bistrica. Volitve so končane. Mi smo celo dvakrat volili v četrti kuriji. Prvikrat dné 24. februarja, pri kteri volitvi je zmagala katoliška slovenska stranka z 62 glasovi proti 60. Nasprotniki pa so našli neko napako, na ktero se še g. komisar ni oziral, sicer bi prišlo k ožji volitvi. Ker so nasprotniki ugovarjali, je bila volitev ovržena. S tim so mislili zmagati, pa se jim ni posrečilo. Druga volitev je bila dné 8. marca in pri tej volitvi so naši zmagali z 78 glasovi proti 62. Slava vsem našim volilcem! Menda so imeli nasprotniki že možnarje pripravljene, da bi streljali! Veselje in navdušenje na naši strani je bilo veliko. Dasi tudi smo vedeli, da pri volitvi državnega poslanca v Beljaci ne bomo zmagali, vender smo šli k volitvi in smo tako pokazali, da večina naše občine je katoliška in slovenska. Pri volitvah se prav očitno vidi, kdo je pravi kristijan, kdo nasprotnik sv. vere in cerkve. Zato slava našim krščanskim in slovenskim kmetom! Živeli!

Vetrinj. Večkrat, gosp. urednik, ste že pisali o „ogerskih“ volitvah. Do sedaj si takih volitev še nismo mogli predstavljati; sicer smo ugibali, vendar pravega pojma le nismo imeli. Zato pa moramo našim liberalcem res hvaležni biti, ker odprle so se sedaj oči tudi tistim, ki so bili še pri zadnji volitvi naši nasprotniki. Naša slovenska stranka je mislila, da bode zmagala, če tudi je vedela, da bode najhujši boj. Trdni kot skala stali so naši slovenski možje in oddali svoje glasove katoliškim možem. Videli so Nemci, da jim prede trda, zatorej poskusimo po „ogersko“. Niso se bali zvijač in laži, niso se sramovali najbolj podlih sredstev, da so blatili gosp. župnika, da bi le odvrnili naše volilce. Jednega naših kmetov poslali so v Celovec k dr. Smolej-u, češ tam imaš zelo mudno opravilo; ako nisi tam, boš imel škodo. Res, šel je; ko pa pride tja, dr. Smolej ni vedel nič o tem, da bi ga bil dal klicati. Zopet druge so vpijanili tako, da so pijani oddajali svoje liste. Slava takim „zavednim“ volilcem! Dà, celo iz postelje so jih pobirali, sami oblačili in v kočijah vozili na volišče! Toda to bi bila le zasebna agatacija! Zelo čudno pa se zdi vsem volilcem, s kako pravico je hodil agitirat Laznik — Gemeindebote (občinski sluga ni, kakor so dokazale sodnijske obravnave) — okoli kmetov, češ, volite naše može, ker to je želja gosp. župana Leopolda vit. Moro. Tudi o tem bi še molčali! Lavorov venec pa si je spletel c. k. volilni komisar dr. Blodik! S silo hoteli so liberalci nekaj naših mož spraviti iz župnišča, kjer so se zbrali; ko pa ti niso hoteli iti, hajd, pošljemo komisarja in prižene nam jih ta. In res! Dr. Blodik postavil je pred stopnice dva žandarja, sam pa šel meni nič, tebi nič, v kapelanovo sobo in začel tam razgrajati. Spravili smo ga ven, toda s silo vlomil je zopet v župnišče, in še le, ko ga je g. župnik opomnil, da nima pravice v njegovem župnišču, da bi on kot komisar pač moral vedeti, da na tak način ne sme kršiti hišnih pravic, podal se je ta gospod komisar v občinsko pisarno, ko sta mu še gg. Legat in Smolej povedala svoje misli gledé kršenja teh pravic ter ga opozorila na postavo. Svojo „objektivnost“ pokazal je tudi tukaj zopet. Gosp. kapelanu prepovedal je kratkomalo, zapisovanje in štetje oddanih glasov. Pač pa je bilo to dovoljeno liberalnemu Lazniku! O drugih stvaréh, posebno o „finem“ obnašanju naših vetrinjskih „omikancev“ med in po volitvi nasproti gg. župniku, kapelanu in katoliškim volilcem pa za danes še molčimo. Omeniti moramo le še, da je za nasprotnike najbolj strastno agitiral oskrbnik grofa Liechtensteina, g. Klein, ki je kar najhujše pritiskal na volilce, žugal, da jim oddtegne zaslužek itd. — Propadli smo, toda s častno manjšino. Po tako slavni „Pyrrhovi“ zmagi so seveda morali pokati topiči in goreti kres, ker „nemški“ Vetrinj je bil rešen. — Naši volilci pa so sedaj spoznali, kako se godi pravici na svetu, kdo je njihov pravi prijatelj in kdo skrbi resnično za njihovo srečo. Slovenski katoliški življ obuja se tudi pri nas; zato pa: „Na svidenje pri Filipih!“ *Borovec.*

Državnozborske volitve.

Na Koroškem.

Prepomenljiv ostane za nas koroške Slovence dan 15. marca 1897. Po hudi borbi z mogočnim nasprotnikom priborili smo si prvega slovenskega poslanca za državni zbor! Naš kandidat, stolni školastik in kanonik **Lambert Einspieler je zmagal s 3 glasovi večine.** Dobil je **117,** nasprotni bauernbundarski nemško-nacijonalni kandidat Fr. Kirschner 114 glasov. — Da smo zmagali, za to gré hvala onim našim trdnim volilnim možém, ki se niso upognili nobeni sili, ter so volili našega moža! Posebna hvala gré onim nemškim volilnim možém iz občin Osoje, Sitih in Mali Št. Vid, ki so glasovali za našega kandidata. Nasprotniki so se vrgli zlasti na te možé, da jih odvrnejo od naše katoliške stranke. Strahovali so jih, vabili k sebi, ponujali razne ugodnosti, pa zastonj! Ti vrli možje niso se udali veliki sili; neustrašeno volili so z nami in tako pripomogli k zmagi. Slava jim!

Volitev je bila določena za čas od 9. do 11. ure. Naši volilni možje so se zbrali v Celovcu pri Sandwirtu, v Velikovcu pri Aufmutu, in skupno odhajali na volišče. Pri volitvi volilnih komisij sta pokazala oba c. kr. okrajna glavarja, celovški Mac Nevin in velikovški Kreuter, pravo svoje — lice! Pisalo se je prej, da hoče vlada pri volitvah postopati čisto „objektivno“. Sedaj po dovršeni volitvi imamo pa na Koroškem o tem — svoje misli! V Velikovcu je bilo naših volilnih mož 85, nasprotnih 27 (2 sta izostala). V komisijo so naši izvolili najprej 3 slovenske možé. Potem je okr. glavar Kreuter imenoval 3 člane, pa same — nasprotnike!! Ko se potem teh 6 ni moglo zjediniti za 7. moža, ga je imenoval Kreuter in sicer Slovenca. Tako je bil potem izvoljen tudi za predsednika Slovenec (g. župan Šumah).

Čisto drugače nasproti manjšini, a čisto v istem duhu kakor Kreuter, je postopal Mac Nevin v Celovcu. On v komisijo ni vzel niti jednega naših volilnih mož, tako, da so bili v komisiji sami nasprotniki, dási je naša manjšina štela 36 glasov, nasprotniki pa so jih imeli 84!! — Značilno je dalje to: Ko so naši volilni možje točno ob 9. uri prišli v volilno sobo (v mestni hiši) nasprotnikov še ni bilo tam. C. kr. okr. glavar sam je predlagal, naj se volitev vrši „per acclamationem“. Naši so bili s tem zadovoljni, a ko je jeden nasprotnikov, ki je med tem prišel, videl, da ima katoliška stranka večino, je ugovarjal, da se naj volitev takoj vrši, marveč se naj počaka na liberalce. In počakalo se je; izvoljeni so bili v komisijo sami liberalci, Mac Nevin je imenoval tudi samo liberalce in tako je bila vsa komisija — liberalna! V Velikovcu je imela torej manjšina **27** liberalcev v komisiji **3** može, v Celovcu pa **36** katoliških môž — **nobenega!!** Zdaj pa premišljuj, kdor vtegne, ali je to tista „popolna nepristranost“, od ktere se je prej pisalo!

Izid glasovanja je bil sledeči: V Celovcu je dobil Einspieler 34 glasov, Kiršner 85. — V Velikovcu Einspieler 83, Kiršner 29. — Zelo žalostno je, da sta se v Velikovcu našla dva izdajalca, Judeža, ki sta glasovala za Kirschnerja in ne za Einspielerja. Kako lahko bi bilo mogoče, da bi bili mi propadli ravno za ta dva glasa! Sramota je, da sta se našla vendar še dva odpadnika, ki sta prodala svoj glas, ki sta, ne vémo zakaj, glasovala, in gotovo zoper voljo volilcev, za nasprotnika. Hvala Bogú, njih izdajsko dejanje nam sedaj ni škodovalo, a dober nauk nam je, da smo v bodoče še bolj previdni pri izbiranju svojih mož! Poznamo jih in pokazalo se bo, kdo sta ona moža-izdajalca. To si pa morata že naprej gotovo sama reči, da njih dejanje je bilo sramotno, vredno največjega zaničevanja vsakega poštenega človeka!

Volitev se je vršila mirno. Ko se je v Celovcu razglasilo, da je stolni kanonik Lambert Einspieler izvoljen državnim poslancem, klicali so nasprotniki: „Pereat!“, naši pa so jim navdušeno odgovorili z „Živio!“ Tudi v Velikovcu so naši veselo naznanilo o zmagi sprejeli z „živio“-klici. Nasprotniki so bili tam kakor tudi v Celovcu čisto potrti.

Po srečno prebíti bitki in častno pridobljen zmagi smo se zbrali v svojih gostilnah, ter se skupno radovali pridobljenega uspeha. V navdušenih napitnicah se je povdarjal veliki pomen naše zmage. Vsi veseli so se razšli naši volilni možje in bliskoma se je po Koroškem, pa tudi po drugih deželah raznesla vesela novica naše zmage! Zvečer pa je naznanjalo mogočno streljanje po celi podjunski dolini in celovški okolici, zlasti okrog Vetrinja, in po mnogih drugih krajih ter žareči kresovi po naših hribih naše veliko veselje. Z nami so se veselili tudi naši rojaki po drugih deželah, kakor dokazujejo mnoge brzojavne čestitke. Nekteré teh tukaj objavimo:

Šmohor. Tú še zbrani kmetje, Nemci in Slovenci, srčno pozdravljajo Vašo izvolitev. Živio!

Trbiž. Voditelju koroških Slovencev k veseli zmagi kličejo trikrat: Živio! *Kues, Krejči, Germ.*

Beljak (nemški). Najodkritosrčnejšo čestitko dobri stvari! *Jan. Zernatto.*

Maribor. Nepopisno smo veseli Vaše zmage. Bog živi prvega slovenskega poslanca, vrle volilce in vse koroške brate! *Mariborski Slovenci.*

Celje. Zmaga je najlepše plačilo za obilen trud. Živeli vsi naši rodoljubi! *Dr. Hrašovec.*

Konjice. Iskreno častitamo koroškim Slovencem na zmagi! *Voh.*

Ljubljana. Prvoboritelju koroških bratov čestita iz dna srca k velepomembnej zmagi *župan Hribar.*

Ljubljana. Zora zori, beli dan se snuje, — V Korotanu spet Slovan zmaguje. — Slava korotanskim korenjakom, — Slava zmagovalcu in vojakom!

Uredništvo „Slovenca“ in „Domoljuba“, Kalan, dr. Krek, dr. Brejc, Bohinjec, dr. Ušeničnik, Mrak, Schweitzer, dr. Elbert, dr. Žitnik, dr. Šusteršič, Povše, Šiška.

Ljubljana. Slava junakom, ki so dvignili iz groba koroško slovenstvo! Živel Lambert Einspieler! *„Slovenski List.“*

Bled na Gorenjskem. Živio prvi slovenski državni poslanec na Koroškem! Slava zavednim volilcem! *Občina Bled: Peternel, župan.*

Kranjska Gora. Radostno pozdravljam Vašo zmago! Živeli koroški Slovenci! *Žlogar.*

Litija. Srčno čestitamo! *Dekan Lavrenčič; župniki Šalehar, Petek, Saje; Koechler, kapelan.*

Kamnik. Volilci katoliško-narodne stranke v Kamniku neizrekljivo navdušeno pozdravljajo izvolitev prvega slovenskega katoliškega državnega poslanca v prebujenem Korotanu! Slava! Slava!

Ribnica. Prvemu slovenskemu katoliškemu državnemu poslancu tužnega Korotana urnebesni „Živio“!

Dr. Schiffrer, dekan Dolinar, Hrvat, Podboj, Mrhar.

Sodražica. Živili zavedni volilci, živel prvi slovenski koroški državni poslanec Lambert Einspieler! *Fajdiga, Krže, Verbič.*

Gorica. Prvemu slovenskemu koroškemu državnemu poslancu čestitajo *goriški Slovenci.*

Gorica. Pri slovesu krškega škofa dr. Mahniča v Gorici zbrana duhovščina čestita koroškim Slovencem k častni zmagi.

Gorica. Vrlim koroškim Slovencem k prvi slavni zmagi čestita *uredništvo „Primorskega Lista“.*

Gorica. Slava koroškim Slovencem, slava prvemu slovenskemu državnemu poslancu, kličejo zbrani volilni možje v Gorici.

Trst. Sinovi Slave z obalov sinje Adrije kličemo korotanskemu prvoboritelju na pomenljivi zmagi gromoviti „Živio“! — Tvoj ven'c je zmage nekrvave, — Naprej zastava Slave! (Sledi 30 podpisov.)

Volosko. Živili svjestni Korutanci slovenski i prvi njihov zastupnik u državnom saboru. *Spinčić.*

Volosko. Zbrani volilni možje radujejo se na prvi zmagi Koroščev. Istra volila danes Spinčiča in Laginjo. *Jenko.*

Pazin. Svjestnim Korotancem, izbornikom Einspielerja, čestitaju *Spinčićevi izbornici.*

Dunaj. V upanju na boljšo bodočnost, druži se danes slovenska mladež z Vami s klicem: Razjasnen Korotan in njegovemu prvemu slovenskemu državnozborskemu zastopniku Einspielerju „Živio“! *„Slovenija“.*

Dunaj. Napočil nam je zarje dan, — Prebudil se je Korotan, — Boritelj prvi, Tebi slava! — Ne vdajmo se, bojujmo hrabro se za sveta prava! *Slovenski koroški visokošolci.*

V beljaško-boroveljskem okraju je izvoljen stari liberalni poslanec K. Ghon v Beljaku. Naša stranka se volitve ni udeležila. — V okraju Št. Vid-Volšberk je izvoljen zopet J. Černik, in sicer brez vsakega nasprotstva.

V Šmohorsko-špitalskem okraju je žal propadel katoliški poslanec J. Peitler. Dobil je 66 glasov, nasprotnik A. Wernisch pa je zmagal s 83 glasovi.

Po drugih deželah.

Na Kranjskem je v V. kuriji sijajno prodrl g. prof. bogoslovja dr. Jan. Ev. Krek. Dobil je 730 glasov od 936. Liberalni kandidat Kunc je dobil 164, soc. demokrat Železnikar le 38 glasov. V Ljubljani je pri prvotnih volitvah prodrla slovensko-katoliška stranka z vsemi 59 volilnimi možmi. — V kmetskih občinah so izvoljeni: dr. Iv. Šusteršič z 224 glasovi od 260; Jos. Pogačnik s 156 glasovi od 360; dr. J. Žitnik s 104 glasovi od 163; V. Pfeifer s 165 glasovi od 168; Fr. Povše z 82 glasovi od 140. Vsi imenovani možje pripadajo slovensko-katoliški stranki, ki je pridobila sijajno zmago na vsej črti. Slava!

Na Spodnjem Štajerskem je v V. kuriji izvoljen Slovenec Jožef Žičkar, župnik v Vitanji s 484 glasovi od 646. Socijalni demokrat Ropas je dobil 98 glasov. Slovenci mariborskega okraja so podpirali nemškega konservativca J. Kurz-a, ki je izvoljen s 484 od 674 glasov.

Na Primorskem je v V. kuriji izvoljen za Gorico Slovenec, prof. dr. A. Gregorčič, z 256 glasovi od 437. Lah Waiz je dobil 173, socijalist Marn le 6 glasov. Lahoni so tú strašno pritiskali na Slovence, ponujali slovenskim volilcem obilo denarja, pa zastonj. Niti jednega niso mogli podkupiti. Vsa čast takih volilcem! — V Trstu je od 36.456 volilcev volilo 25.115. Zmagal je laški iredentovec dr. Hortis s 14.109 glasovi. Slovenski kandidat Nabergoj je dobil 6462 in socijalni demokrat Učekar 4464 glasov. Že po dnevi so bili nemiri med volilci in so se videli noži in revolverji; zvečer je pa bil delavec Gašparovič zaboden. Umrl je takoj. Kdo je morilec, se ne more dognati. — V Istri je v V. kuriji žal propadel slovenski kandidat dr. M. Laginja za malo število glasov nasproti laškemu kandidatu. — V kmetskih občinah v Istri sta zopet prodrla vrla moža dr. M. Laginja in V. Spinčić. Na Goriškem je izvoljen jednoglasno prof. Alfred Coronini.

Pristopite slovenskemu kat.-pol. in gosp. društvu!

Na Nižjeavstrijskem, kjer so direktne in tajne volitve, je v V. kuriji vseskozi sijajno zmagala Luegerjeva krščansko-socijalna stranka in prodrla z vsemi 9. svojimi kandidati. Posebno sijajna je bila zmaga na Dunaju, kjer je od 277 tisoč in 918 volilcev prišlo jih voliti 116 tisoč in 809, t. j. 77%. Krščanski kandidati so dobili vkup 117 tisoč 102 glasa, socijalni demokrati pa 88 tisoč 350. Na Nižjeavstrijskem je čisto odklenkalo liberalcem in tistim nemškim nacijonalcem, kterih bog je Bismark in Schönerer.

Volitve za V. kurijo so povsod končane. Izvoljeno je 14 socijalnih demokratov, 12 Mladočehov, 9 katoliških Nemcev, 9 konservativnih Poljakov, 9 protisemitov, 3 katoliški Slovenci (Krek, J. Žičkar, Gregorčič), 3 Rusini, 2 Hrvata, 2 nemška liberalca, 1 nemški nacijonalec (dr. A. Lemiš). Drugi poslanci pripadajo raznim drugim strankam.

Vseh poslancev za državni zbor je 425, in sicer jih voli veliko posestvo 85, kupčijske zbornice 21, mesta in trgovi 117, kmečke občine 130, peta kurija 72.

Dopisi prijateljev.

Iz Dholice. (Nasprotniki so se sami obsodili!) Bralcem „Mira“ je že znano, da smo pri zadnji volitvi sijajno zmagali, vkljub temu, da so naši nasprotniki vse strune napeli, da bi naše vrle katoliške može prestrašili. Prav smešno je, da so se nasprotniki pred nekterimi ljudmi sklicevali tudi na svojo vero in pobožnost (!), češ: saj smo tudi mi kristijani! Pa vprašam, kakšen katoličan je pa tisti, kteri ne posluša besed svojega škofa, kteri glasuje za tisto stranko, ktera je nam že tolikokrat pokazala, da je huda sovražnica cerkve in vere? Ali ne zadenejo take može besede Jezusove, kteri pravi: kdor cerkve ne posluša naj vam velja za očitnega grešnika in nevernika? — Zmagali smo! Kako veselje je bilo videti naše može, kteri so dné 1. sušca t. l. kakor skale neupogljivi stali na strani svojega dušnega pastirja č. g. F. Katnika; tukaj se je videla še stara slovenska značajnost. Nek vrli volilec je rekel nekemu nasprotniku: Raji zgubim življenje, pred da vam en glas dam! Slava mu! Da se je naše ljudstvo tako hitro zbudilo, za to gré zasluga v prvi vrsti našemu „Miru“, kteri v teku dveh let v dvajsetih iztisih med ljudstvo pride in kteri se s čudno radostjo prebira. Eno prošnjo še imamo, da bi nas črez leto enkrat gg. odborniki kat.-pol. in gosp. društva obiskali, da bi sami spoznali naše vrle značajne može, in da bi videli naš lepi in mili slovenski kraj. Shod je tukaj mogoč, ker sta nam oba naša obče spoštovana gospoda krčmarja prijatelja, kar je vnovič zopet zadnja volitev pokazala. Slava vsem Dholčanom! Bog in národ!

Od nekod. (Smešnica.) Volitve so sicer jako resna stvar, pa vendar se čestokrat prigodi tudi kaka kratkočasna in smešna, kakor kaže sledeča resnična dogodbica iz neke slovenske občine. Po končani volitvi vpraša komisar: Ali je še kdo, ki ni volil? — Foltan v kožuhu se oglasi: Jaz še nisem volil. — Komisar: No, pa volite! — Foltan: Ne morem; Sktc mi je ukazal, da moram voliti rudeče, pa nobenega takega ne vidim!

Iz Medgorja. (Razne stvari.) Škoda je, da se naši fantje, ki so bili že lepo združeni, da bi bili že kmalu v javnost stopili kot pevsko društvo, nočejo več sporazumeti. Kako lepo bi bilo, ko bi se nepoštene pesmi odpravile in na njih mesto stopilo pošteno slovensko národno petje. Morebiti se dá še nekaj napraviti! Šmihelčani nad Pliberkom so bili prvi, letos so jim sledili v Zgornji rožni dolini z „Lipo“. Medgorjani ojačite se in razglasite se kot tretje slovensko pevsko društvo na Koroškem! — Naš sv. misijon, o kterem še le zdaj poročam, se je prav lepo, slovesno obnesel in napravil v medgorski in podgraški fari velik vtis. Obhajil je bilo kakih 550, kar je za naše razmere dosti, četudi je bilo kakih 100 obhajancev iz sosednih far. Naša majhna farna cerkev, posebno na zadnji dan pri sklepu, ni mogla vseh poslušalcev objeti. Tiste pa, kteri niso prišli k sv. zakramentom, bi lahko seštel na prstih. — Na potu od zgornjih Medgorij do Obič se je zgubil en voznik s konjem vred. Do zdaj ga še niso našli. Tam blizu farovža so ga menda videli plavati. —*ar.*

Iz Velikovca. (Poraz socijalnih demokratov.) Znano je, kako so velikovški socijalni demokratje motili naše shode v Št. Štefanu in pri Rutarju v Porečah, med tem, ko so liberalce na bauernbundskem shodu pri Raku pustili čisto pri miru. Dné 20. febr. vršila se je za našo mestno občino volitev za 5. kurijo. Naša stranka se te volitve z ozirom na to, ker zaradi majhnega števila našincev ni bilo upanja do zmage, ni udeležila. Stali so si tedaj samo liberalci in socijaldemokratje nasproti. Tedaj so imeli socijalni demokratje tiste kot nasprotnike, kterim so poprej prizanesli in pomagali. Borba je bila zelo živahna, nekaj časa so imeli socijaldemokratje veliko glasov popred, ali liberalci so letali po mestu okrog in res so toliko volilcev skupaj zbobnali, da so zmagali. Liberalni nemško-nacijonalci so dobili do 96 glasov, socijalni demokratje so ostali s 73 do 80 glasov v manjšini. Po končani volitvi čuli smo, kako ste se obe stranki prepirali na ulici.

— (Zahvala.) Neutrudljivi naš dobrotnik č. g. vikarij Valentin Podgorc kupil je na lastne stroške in podaril naši národni šoli 6 zelo dragocenih in velikih, na platno nategnjenih stenskih zemljevidov, namreč 2 zemljevida avstro-ogerska monarhija, ki merita 180 cm. v dolgosti, 1 planiglob, 1 Koroško, 1 Štajersko in 1 zemljevid Evropo predstavljajoč. Predobra Majričeva mati na Olšenici poslali so našim čč. sestram vrečo krompirja, vzorni rodoljub g. Mat. Škofic p. d. Murk v Št. Juriju na Vinogradih podaril je pol birna hajdove moke. Slavno akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju poslalo je za našo šolsko knjižnico 11 vezanih letnikov „Vrtec“, 3 zvezke Mohorjevih knjig, 2 letnika „Angeljček“ in 1 iztis „Pomladni glasi“. Naj bodi vsem blagim dobrotnikom presrčna hvala izrečena. Bog jih živi!

— (Mrzi jim!) Obstanek in lepi razvoj naše národne šole zelo mrzi našim nemško-národnim zagrizjencem. Beljaški odvetniški listič „Kärntner Nachrichten“ se zaletava v našo národno šolo, češ, da ona imena posloveuuje. No, slovenskih imen ni še le treba posloveniti, slovensko pa jih vendar pisati smemo vsled odloka ministerstva za notranje zadeve! Sploh se mi za tako pisarenje malo zmenimo, saj je tako javkanje najlepši dokaz, kako je naša šola na svojem mestu.

— (Kako poročajo!) Celovški „Kärntner Wochenblatt“ in za njim „Freie Stimmen“ poročajo, da je na našem shodu pri Rutarju v Porečah bilo samo 30 socijalistov, 20 kmetov in nekaj žensk navzočih, in da so socijalisti naš shod razgnali. Ne moremo se dosti čuditi takemu neresničnemu poročilu. Oni shod je bil eden najsijajnejših, ktere je naše kat. politično društvo v naši okolici napravilo. Kmetov je bilo toliko navzočih, da so eden tik drugega stali in je bila silna gnječa. Socijalnim demokratom smo mi sicer besedo dali ali odločno so jih naši govorniki zavrnili, navzoči kmetje so živahno pritrjevali, tako, da so socijalnodemokratični govorniki, ki so zopet pokazali svojo nezmožnost, popolnoma pogoreli. Značilno pa je za liberalne liste, da se tako lažejo, socijaldemokratom na ljubo! —*r.*

Koroški deželni zbor.

26. seja, dné 5. marca. Trgovinski šoli v Celovcu se dovoli 1500 gld. podpore in okrajni bolniški blagajni v Špitalu 200 gld. Posl. Grafenauer predlaga, naj se te blagajne podržavijo ali izročijo občinam. Ta predlog se odkloni. — Za uravnavo bolnišnice se vnovič dovoli 16.500 gld. (prej že 50.000 gld.) — Obširen razgovor je bil o preložitvi ceste skozi Leško dolino. Govorili so Grafenauer, dež. predsednik, Jan. Huber, knezoškof, Hinterhuber. Zahtevana podpora se je deloma dovolila. — Potrdi se več poročil in predlogov o cestnih in vodnih zadevah. Potrebščine za vzdržavanje stavb pri Zili se povišajo na 63 tisoč goldinarjev. Dežela k temu plača nad 19 tisoč goldinarjev. — Dež. odboru se naroči, naj izdela primeren stavbinski red. — Poroča se o velikih škodah, ktere je neurje lani napravilo na cestah itd. Pri deželnih cestah je škode 3021 gld., drugod pa nad 30.000 gld. Dežela dá za to 3000 goldinarjev. Posl. Muri ob tej priliki opozarja, koliko škode je lani neurje napravilo po mnogih krajih Spod. Koroške, zlasti okrog Žel. Kaple in na Jezerskem, kjer je voda nastopila tako, da je ves kraj dolgo časa bil podoben velikemu jezeru. Ljudstvo je tam zelo revno in ne more samo popraviti vse škode. Govornik prosi vlado, naj se posebno ozira na te kraje. — Prošnja kotmirske občine, naj se zviša podpora za cesto Kotmaraves-Žopače, se odkloni.

27. seja, dné 6. marca. Brez debate se potrdi več predlogov in poročil. Ker deželi primanjkuje denarja, se naprosi država, naj bolj izdatno podpira uravnavo hudournikov. Zato bode, kakor omenjajo gg. govorniki (Grafenauer, deželni predsednik in Hönlinger) treba še veliko denarja. — Dr. A. Lemiš predlaga, naj se napravi srednja gozdna šola za planinske dežele. — Posl. Kiršner je vprašal, zakaj je dež. odbor prepovedal nekterim občinam v Rožni dolini, prevzeti akcije za novo železnico. Odgovoril je Hinterhuber, ki je povdarjal, da vsa zadeva še ni dosti vrejena in gotova, in da se občinam zato niso mogli dovoliti tako visoki stroški.

28. seja, dné 8. marca. V tej seji se je rešilo poleg mnogih manjših zadev tudi nekaj važnejših in pomenljivejših predlogov. Železniško ministerstvo je zahtevalo podporo za železnico preko Tur. Deželni odbor pa je to zahtevo odklonil. — Sklenilo se je naprositi vlado, da naj olajša napravljanje domačega žganja iz sadja. Sedanje postave so v tem oziru zelo hude in za kmete sitne. Zató naj se primerno predrugačijo. — Dalje je dež. zbor po daljših debatah zahteval od vlade, naj se odstranijo zapreke, ki zavirajo izvoz živine na Tirolsko in Nemško, in naj se za živino olajša vožnja po železnicah. Odpravijo naj se namreč nektere doložbe, ki so krive, da je tako sitno, prevažati živino po železnici. — Sklene se napraviti otroško bolnišnico, za ktero je pokojni dr. Krasnik zapustil 150.000 gld. Dež. odbor mora pričeti s potrebnimi obravnavami. — Dež. odboru se naroči, da mora poročilo o agrarični reformi prihodnje leto zopet predložiti in da potrebno pripravi za ustanovitev zavoda za idijote (trape). Zoper to sta govorila Grafenauer in Jan. Huber. — Sklene se, kako se ima uravnati zavod za slepe. — Posl. Jan. Huber predlaga, naj se zniža voznina za blago po železnici od Paternijona do Trbiža. — Dr. Lemiš predlaga, naj se napravi deželna zavarovalnica zoper požare.

Posl. Muri vpraša dež. odbor, zakaj se računi občine Tolsti Vrh še vedno (poteklo je že poldrugo leto, odkar so se predložili!) niso rešili, in kake ovire so zopet nastale, da toliko časa ni nobene rešitve.

Poleg imenovanih točk je bil v tej seji obširen razgovor o veronauku na višji realki, o kterem poročamo prihodnjič.

29. seja, dné 9. marca. Poleg več manj važnih in zanimivah, deloma osebnih zadev, rešile so se sledeče: Kmetijski družbi se dovoli 400 gld. za povzdigo sadjereje in podporo šolskih sadnih vrtov. — Gospodarski odsek predlaga, naj se olajšajo koncesije za točenje žganja v gotovih slučajih. Sprejeto. — Prošnja blaške občine, naj se začne zagraditi blaški potok pri svojem izviru, se odstopi deželnemu odboru. — Občini Št. Janž (Hohenpressen) se dovoli podpora 300 gld. za popravo škode, ktero je povzročilo lansko neurje. Deželni predsednik omenja, da je sprejel od osrednje vlade 10 tisoč goldinarjev, da jih razdeli občinam in posameznim osebam, ktere so trpele škodo po neurji. — Daljši razgovor je bil o uravnavi Glinice, za ktero mora dež. odbor še le potrebno ukreniti. — Dež. odboru se naroči, da mora naprositi vlado, naj zniža davke obrtnikom v Prevaljah, ker trpijo veliko škode po opustitvi fužin. — Prošnja celovškega mesta, naj dežela podpira zidanje novega hleva za bolne vojaške konje, se odkloni. Zoper govorita Janez Huber in Kotz. — Občini Dropolje se dovoli za napravo mostú 400 gld., občini Stari dvor za isti namen 380 gld.

30. seja, dné 10. marca. Deželni odbornik baron Aichelburg odgovori na interpelacijo posl. Muri-ja, da se bodo računi občine Tolsti Vrh rešili kmalu po sklepu dež. zbora.

V deželni odbor so se volili: za veliko posestvo L. pl. Aichelburg-Labia; za mesta in trge dr. Jos. Lemiš; za kmetske občine Gust. Hock; za celo zbornico pl. Hillinger. Namestniki so bar. Sterneck, dr. Metnic, A. Hönlinger in dr. Prettner.

Podpora za cesto Švabek-Libeliče se poviša na 510 gld., in sicer dobi občina Pliberk 10, Blato 95, Švabek 65, Libeliče 320, Tolsti Vrh 20 gld. na leto.

Potrdi se deželni proračun za l. 1897. Vse potrebščine iznašajo vkup 1 milijon 294 tisoč in 17 gld. (1,294.017 gld.) Od tega je pa po davkih in drugih dohodkih pokritih samo 1 milijon 276 tisoč in 58 gld. (1,276.058 gld.), torej je primanjkljeja 17 tisoč 959 gld. Deželni davki iznašajo: 20% doklada k užitninskemu davku od vina itd. 41.041 goldinarjev; 60% doklada k vsem direktnim davkom 923.400 gld.; dohodek doklade od žganih pijač 139.859 gld.; dohodek od lovskih kart 7700 gld. Natančneje bodemo o deželnem gospodarstvu govorili v posebnih člankih.

Predlogi stavbinskega odseka o uravnavi oseliškega odseka, ki bo stala 65.000 gld., se sprejmejo. — Prošnja celovškega mesta, naj dež. zbor dovoli primeren donesek za zidanje vojašnic, se odkloni. — Za popravo občinske poti iz Štebna ob Zili v Kazaze se dovoli 3700 gld. (Vsi stroški iznašajo 11.300 gld.) — Deželni odbor se pooblasti, da sme koroški hranilnici prodati botanični vrt v Celovcu, ki je lastnina dežele, za zidanje „mestnih dvoran“. — Dalje pritrdi dež. zbor predlogu posl. Huberja o znižanju voznine na železnici iz Paternijona v Trbiž in predlogu posl. Lemiš-a o deželni zavarovalnici zoper požare.

V svojem sklepnem nagovoru se je dež. glavar grof Goëss spominjal delovanja dež. zbora v končanem zasedanju ter poudarjal, da so se vsi predlogi rešili vsaj deloma! Dež. odbor mora te sklepe sedaj izpeljati. Poslanci pa naj v občevanji z volilci poročajo, da je denarno stanje dežele na prav slabih nogah in da je zató treba največje varčnosti. — Potem se zahvaljuje dež. predsedniku za njegovo marljivo in dobrohotno sodelovanje v blagor dežele ter konča s trikratnimi „hoch“-klici cesarju.

Grof Lodron se v imenu poslancev zahvaljuje dež. glavarju, povzdiguje njegovo delovanje in

Spominjajte se Ciril-Metodove družbe!

postopanje in se spominja tudi dež. odbora. Dež. predsedniku se zahvaljuje v imenu poslancev, kakor se mu je prej zahvalil dež. glavar.

Splošno se je opazilo, da dež. predsednik ob sklepu zasedanja ni zinil niti besedice, dasi sta ga z zelo laskavimi besedami povzdigovala oba zadnja govornika. V prejšnjih letih je ob tej priliki vselej ktero povedal. Nam se zdi, da g. predsednik ni govoril, ker z mlado nacijonalno večino ni posebno zadovoljen. Odklanjali so namreč kar zaporedoma vladne predloge! Hvaliti torej nacijonalnih gospodov ni mogel, javno grajati jih pa tudi ni hotel.

Nato se je zaključilo prvo zasedanje osme volilne dobe.

O razpravah gledé veronauka na višji realki, podpiranja „Südmarke“ in „Schulvereina“, in gledé usmiljenih sester poročamo natančneje v prihodnji številki.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. V Avstriji je sedaj prav vsa pozornost obrnjena na volitve za državni zbor, o kterih obširno poročamo na drugem mestu. — Deželni zbori so v minulem tednu po vseh kronovinah sklenili svoje zasedanje. — Ogerski framazoni Vörös Morcsani in Spitzer se morajo pred sodiščem zagovarjati, ker so lani pri milenijski razstavi sleparili z vstopnicami. — Naš ministerski predsednik, grof Badeni, je bil v Budapešti, kjer je bojda dosegel popolno sporazumljenje z ogersko vlado gledé vseh točk avstro-ogerske pogodbe, tudi gledé kvote ali skupnih plačil. Mi se vedno bojimo, da je v tej reči grof Badeni premehek. — Civilni zakon mislijo vpeljati na Hrvaškem. Vlada že pripravlja za bodoči deželni zbor predloge o vpeljavi civilnega zakona, o podržavljenju matic in o priznanju brezverstva na Hrvaškem. Sedaj se stvar zaradi bližajočih se volitev še nekoliko prikriva. Vlada bode vpeljavo teh zakonov opravičevala s tesno zvezo Hrvaško z Ogersko, vsled česar redno državno poslovanje zahteva jednacih zakonov v vseh važnejših stvaréh. Kdor pozna hrvaško vladno stranko, ne dvomi, da stvar pojde na Hrvaškem mnogo ložje, nego je šla na Ogerskem.

Druge države. Tudi v Italiji imajo volitve za poslansko zbornico. Vlada v svojem oklicu posebno povdarja, da je treba končati vojsko v Afriki, ker preveč stane. Tudi Lahi spoznajo, da ni dobro pihati, kjer ne peče. — Velike homatije so slej kakor prej na Kreti. Velike evropske vlade so izročile Grški, ktera je bila odposlala na Kreto svoje ladije in vojake, pismo, v kterem pravijo, da se Kreta ne sme pridružiti Grški, marveč mora ostati samostojna. V pismu Grško pozivljajo, da mora v šestih dnéh poklicati ladije in vojake nazaj, ker bi vlasti drugače postopale s silo proti nji. Grška je z odgovorom čakala do zadnjega, potem pa rekla, da hoče ladije poklicati nazaj, vojake pa ne, marveč jih hoče pustiti na otoku. Kako se stvar zdaj konečno razvije, se še ne vé. Toliko je pa gotovo, da bode rešena turškega nasilstva. Na Kreti sami se nadaljujejo boji. Dné 27. februarja bil je hud boj med mohamedanci in kristijani blizu mesta Kaneje. Mohamedanci so se morali umakniti. Mesto Kanejo posebno zapuščajo židje. Bojé se za življenje, ker jih jednako sovražijo kristijani in mohamedanci. Kanejski guvernér je oborožil več mohamedancev, da so potem napali več krščanskih vasij in jih požgali. V bojih med mohamedanci in kristijani je bilo več mrtvih in ranjenih. Jedno uro od Kaneje je bil tudi boj med Turki in kristijani. Dve veliki vasi so Turki požgali. Tudi po drugih krajih na Kreti so bili zadnji čas hudi boji. Turki povsod požigajo, Grki pa nekoliko lepše ravnajo. Ako se to bojevanje kmalu ne ustavi, ne ostane na vsem otoku nobena vas nepoškodovana. Bojuje se celo ob obrežji prav pred nosom evropskim oklopnicam.

Novičar.

Na Koroškem. Listi poročajo, o ukazu, da morajo pri deželni sodniji v Celovcu biti zmožni slovenščine: jeden predsednikov, 4 dež. sodnijski svetovalci, 3 sodn. pristavi (adjunkti) in 7 avskultantov, pri okrajnih sodiščih na Koroškem pa 10 sodnikov in 15 pristavov. Ta ukaz je le povsem pravičen in prepotreben. Bojimo se le, da predolgo ali celo vselej ne ostane na papirju! — Nova hranilnica v Svincu se otvori dné 1. aprila. Uradni dan je ob sobotah. Za vloge daje 4%, za vknjižena posojila jemlje $4^1/_2$%. — V Lješah pri Prevaljah se je vnelo v jamah. Škoda in nevarnost je velika. — Pogorela je Kvedrova bajta v Otočah ob Celovcu. Zažgal je dninar F. Kofler iz maščevanja. — „Slovenski klub“ v Celovcu je v sredo dné 17. t. m. praznoval s priprosto veselico našo zmago, pridobljeno dné 15. t. m. pri volitvah. Zbralo se je veliko število rodoljubov, ki so se v prijetni zabavi srčno veselili našega uspeha. Gg. pevci so nas z neutrudnim petjem kratkočasili, prebrali so se mnogi došli brzojavni in pismeni pozdravi in v napitnicah se je povdarjal pomen 15. marca. Več prihodnjič! — Nevarno zbolel je vč. g. Jožef Škrbinc, župnik v Vogrčah. Iskrenega domoljuba priporočamo duhovnim sobratom in vsem Slovencev v molitev.

Na Kranjskem. Umrl je dné 7. t. m. na Šenturški gori župnik S. Robič, znani kranjski prirodopisec. Blag mu spomin! — Stolnim dekanom v Ljubljani je imenovan preč. g. kanonik dr. And. Čebašek. Čestitamo! — Notarjem v Senožečah je imenovan notarski kandidat g. M. Korbar v Ljubljani. — „Slovensko bralno društvo“ snujejo v Litiji. — Na Koritnem je uničil v noči od 7. do 8. marca požar 6. gospodarjem vsa poslopja. Tistemu, pri kteremu je začelo goreti, je tudi vsa živina zgorela, namreč: 5 goved in 2 konja. Škoda je velika, ker so bili vsi ponesrečenci zavarovani le za majhne svôte. Dolžé nekega berača, da je zažgal. — Utonil je v Glinki pri Šmariji pod Ljubljano 58letni hlapec J. Dolenec. Zajemal je vodo iz vodnjaka, pal vanj in utonil. — V Stožičah se je obesil gostač J. Presetnik.

Na Štajerskem. Častnim občanom so imenovale občine Šmartin, Legen in Golavabuka pri Slov. Gradcu vlč. g. dekana in nadžupnika dr. Jos. Schutz-a in mu slovesno izročile krasno diplomo. — Na Ljubnem imajo občinske volitve in sicer v drugič, ker so bile prve ovržene. — Živa zgorela je dné 19. febr. 21letna L. Brečko v Zabukovju nad Sevnico. Zanetila si je namreč na paši ogenj, pri tem pa se je užgala suha trava. Ko je hotela gorečo travo pohoditi, vname si jej obleka in v nekaj minutah je bila mrtva. — Na mariborskem kolodvoru se je pred tednom po noči J. Frangeš na železniškem tiru spodrknil in prišel pod kolesa, ki so mu obe nogi odtrgala. — V Hočah se je ustanovilo bralno društvo. — Ljubljansko dramatično društvo je dné 14. t. m. predstavljalo krasno opero „Rigoleto“ v celjskem „Národnem domu.“ Kaj pa bi bilo, ko bi se taka predstava priredila tudi enkrat v Celovcu?

Na Primorskem. Dné 6. t. m. so čutili v Gorici trikrat precej močen potres. — V Kožbani dobijo pošto, ki bo imela zvezo z Dolenjo. — Vipavska železnica je sedaj zagotovljena. Podpisala se je svôta 50.000 gld., ktero imajo prevzeti zasobni udeleženci. Mnogo delnic so vzele občine. Upanje je sedaj, da se železnica kmalu graditi začne.

Po drugih deželah. Naše lovce bode zanimala ta-le novica: Lovec Erik Erikson na Švedskem je slavil meseca februarja svoj 75. rojstni dan in dogodek, da je tisti dan ustrelil 50. medveda v svojem življenju.

Vabila.

— **Hranilnica in posojilnica na Suhi pod Pliberkom** ima svoj letni občni zbor četrto postno nedeljo, dné 28. marca ob 3. uri popoludne, v posojilnični sobi po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo o delovanju in odobrenje računa. 2. Sklep o čistem dobičku. 3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev. 4. Razni nasveti. Vse družnike najuljudneje vabi k udeležbi *odbor.*

— **Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru** ima svoj letni občni zbor četrto postno nedeljo, dné 28. marca ob $^1/_2$3. uri popoldan v posojilnični sobi. Dnevni red: 1.) Poročilo o delovanju in odobrenje posojilničnega računa za l. 1896. 2.) Sklep o čistem dobičku. 3.) Volitev odbora in računskih pregledovalcev. 4 Razni nasveti. Vse zadružnike najuljudneje vabi *odbor.*

— **Hranilnica in posojilnica v Sinčivesi** ima svoj letni občni zbor četrto postno nedeljo, dné 28. marca ob 2. uri popoldan v posojilnični sobi po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo o delovanju in odobrenje računa. 2. Sklep o čistem dobičku. 3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev. 4. Razni nasveti. — Ako bi se pri prvem občnem zboru ne zbralo dosti udov, se skliče drugi občni zbor na 3. uro ravno tam. Vse družnike uljudno vabi k obilni udeležbi *odbor.*

Loterijske srečke od 13. marca.

Trst	69	12	58	34	33
Linc	40	59	8	25	37

Tržne cene v Celovcu

dné 11. marca.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	15	6	44
rž	4	14	5	18
ječmen	3	92	4	90
oves	2	17	2	71
hejda	3	35	4	19
turšica (sirk)	3	26	4	07
pšeno (kaša)	7	—	8	75
fižol	3	75	4	79
repica (krompir)	1	25	2	03
deteljno seme	40	—	50	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 60 kr. do 3 gld. — kr. **kislo** 1 gld. 65 kr. do 2 gld. 50 kr., **slama** po 1 gld. 40 kr. do 1 gld. 70 kr. meterski cent (100 kil). **Frišen špeh** je po 62 do 70 kr. kila, **maslo** in **puter** po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — **Vprežne vole** plačujejo mesarji po 124 do 160 gld.

Današnja številka obsega šest stranij

Pijančljivost

se dá **ozdraviti** z **antibetinom,*** kakor se je že mnogokrat s **sijajnim uspehom** pokazalo. **Mnogoštevilna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo.** — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijancu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena škatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna škatlja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: **Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.**

* Ime zavarovano.

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico

Na novem trgu št. 4.

Jakob Petschounik,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu štev. 4.

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico.

Velika zaloga usnja in črevljarskega orodja,

Na novem trgu št. 4.

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico

Med,

garantiran pitanec, za čebelarje

v plehastih škatljicah po 5 kil franko za 3 gld. 50 kr.; v škafih po 20 in 40 kil, kilo po 56 kr.

fini pristni brinjevec

liter po 1 gld. 50 kr., tri litre franko za 5 gld., pošilja proti poštnemu povzetju

Egidij Jeglič,

trgovec na Selu, pošta Lesce-Bled na Kranjskem.

Na več let se dá v najem

malo posestvo Klokarjevo v Nončjivesi, dobre četrt ure od Pliberka. Najemnik lahko prevzame tudi vso gospodarsko opravo (fantoro). Ceno in druge pogoje pové: Marija Klokar, šivilja v Nončjivesi, pošta Pliberk.

Važno

za **čevljarje, sedlarje, jermenarje,** in **šivilje: najboljše** in **najcenejše šivalne stroje** vsake vrste, **posamezne dele** teh strojev in **igle** vsake vrste kakor tudi **železne blagajnice,** varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi **po ceni popravlja** v svoji **delavnici.** Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

Tudi priporoča **najnovejša pnevmatična kolesa** (bicikeljne) v raznih velikostih in po najnižjih cenah.

Naznanilo.

Udano podpisani priporočam slavnemu p. n. občinstvu in častiti duhovščini **za velikonočne praznike** svojo **veliko zalogo** vsakovrstnega **manufakturnega blaga,** kakor **sukno, barhant, različne cice, platno** itd. po tako nizkih cenah, kakor nikjer. — Tudi **moko, kameno olje** (petrolejum), **sladkor, kavo** in vso drugo **špecerijsko blago,** kakor tudi **železnino** prodajal bodem od sedaj naprej po jako nizkih cenah pri najpazljivejši postrežbi.

Vid Mory,

trgovec z raznim mešanim blagom v Šmihelu nad Pliberkom.

Deloljubne

osebe — povsod — ktere trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod **„Zukunftsvorsorge“** Gradec, poste restante.

E. ZBITEK

podobar v Novosadu pri Olomucu na Moravskem

izdeluje **steklene mozaike, sv. grobove, Lurške jame, altarje za procesije sv. Rešnjega Telesa itd.** Njegovi izdelki so bili pohvaljeni od sv. Očeta papeža Leona XIII. Tudi ima priznalna pisma iz Petrograda, Carigrada itd.

Ceniki se pošiljajo zastonj.

Živinska sol

(erarična cena soli 100 klg. po 5 gld. od c. k. soline)

oskrbuje proti zmerni odškodnini za nabasanje, vreče in odpošiljanje,

tvrdka **Andrej Jud,**

trgovina za sol v Ebensee, Zgor. Avstrijsko.

Pošilja se na vse postaje v velikih in malih množinah s stalnimi cenami, franko do zadnje postaje.

Vezano kazalo zaloge oskrbi se komad za 50 kr.

Zastopnik: **L. Bauernfeind** v Celovcu.

Glavna zaloga v Celovcu je pri **A. Prosen-u.**

Slovenci! Pridno zahajajte na slovenske shode!

Dav. Pichler

v Celovcu,

šolske ulice št. 12.

priporoča za **veliko noč** najboljšo **moko** po izvirnih cenah, kakor tudi vse **špecerijsko blago** in razne **špirituvoze** po najnižjih cenah.

Za veliko noč

priporoča zanesljive

vrtane možnarje za streljanje

po najnižjih cenah.

Franc Sadnikar,

trgovec z železnino v Celovcu, Burggasse št. 7.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodoviten in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbništvo pošilja 25 kil za 5 gld., 50 kil za 9 gld. 50 kr., 100 kil za 18 gld. z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 70 kr. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Iz Ljubljane.

Vsa ta priporočana domača zdravila dobijo se najceneje **po pošti;** so mnogo let izkušena, z dobrim vspehom rabljena, narejena po originalnem navodilu doktor pl. Trnkóczy-ja, oblastnijsko potrjena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljše kakovosti in vedno sveže. Na tisoče zahvalnih pisem je vsakemu na razpolaganje.

Posebno so doktor Trnkóczy-ja

kapljice za želodec,

Maria Zell.

krepčujoče, sliz raztvarjajoče odpenjajoče, čistujoče in slast vzbujajoče.

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate 4 gld. 80 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja odvajalne (čistilne) krogljice.

1 škatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr., 5 zavitkov. 4 gld. 75 kr.

Sok za prsi in zoper kašelj

ali **doktor pl. Trnkóczy-ja planinski zeliščni sirup,** prirejan iz lahko pretvarljivega vapnikovega železa, pomirja kašelj, raztaplja sliz, polajšuje bolečine, boljša draženje pri kašljanju, pomnožuje slast do jedi, pospešuje kri, krepi in poživlja.

1 steklenica 56 kr., ½ tucata 2 gld. 50 kr.

Zoper trganje in revmatične bolečine

priporoča se **doktor pl. Trnkóczy-ja cvet** kot **mazilo** proti bolečinam v križi, v rokah in nogah itd. ter je izvrstno sredstvo za utrjenje in okrepčavanje kit in mišic človeškega telesa. Tudi dobro gódi v okrepljenje in novopoživljenje po dolgi hoji, težkem delu itd.

1 steklenica 50 kr., 1 tucat 4 gld. 50 kr.

Vse te, kakor tudi vsa druga zdravila razpošilja na vse kraje vsak dan po pošti

lekarna Trnkóczy

zraven rotovža

Ljubljana, Kranjsko.

Kdo pije

Kathreiner-

Kneippovo sladno kávo?

Vsak, kdor hoče svoje zdravje ohraniti in utrditi, pa ob enem noče pogrešati prijetnega kavinega užitka. Bobova kava je, kakor znano, škodljiva, ker preveč živce razburja; ako se jej pa Kathreinerjeva primeša, jej odvzame škodljive učinke.

Meni diši najbolje!

Vsak jo pije, ki se ne čuti prav zdravega. Posebno za take, ki bolehájo na živcih ali v želodcu, izkazala se je Kathreinerjeva kava, čista brez primesi, v tisočerih slučajih kot najboljša, najzdravejša in lahko prebavljiva pijača.

Vsak otrok in vsaka ženska naj pije Kathreinerjevo kavo, ki je tečna in se prilega slabemu in rahlemu telesu, naj bo že čista ali mešana z bobovo kavo. S svojim prijetnim, milim okusom se kmalu vsem prikupi.

Vsak, ki hoče pri gospodarstvu kaj prihraniti in vender uživati okusno in zdravo kavo, naj si kupi Kathreinerjevo kavo. Naj bo čista ali mešana z bobovo, ugajala bo po okusu vsakomu.

Kathreiner-Kneippova sladna kava je v resnici zdrava družinska pijača, čist prirodan plod v celih zrnih, iz najboljšega slada izdelana in po Kathreinerjevem, v vseh deželah priznanem in od najveljavnejših strokovnjakov preskušenem načinu z okusom prave bobove kave prekisana. Káthreinerjeva kava združuje toraj v sebi prijetni okus ptuje bobove kave in vse od zdravnikov priznane dobre lastnosti domačega slada.

Prošnja: Kdor noče biti goljufan in oškodovan, naj pazi pri nakupu na varnostno znamko in na obliko na strani naslikanega izvirnega zavoja z imenom *Kathreiner.*

Zavoji brez imena **„Kathreiner“** niso pristni.

Pivovarna kneza Adolf Jožef Schwarzenberg v Protivinu (Češko) priporoča

izvozno pivo in ležak.

Je v zalogi in toči se

v restavraciji „Kokl“

„k prvemu krajcu“

kolodvorske ulice štev. 7. v Celovcu.

Skrbi se tudi za izvrstno kuhinjo, dobra vina in točno postrežbo.

Spoštovanjem **R. Kokl.**

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi do sedaj naznanjenimi sredstvi proti **skrnini, trganju po udih, čutniški bolezni v zobeh in glavobolu** se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljše zdravilo proti tem boleznim

Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštnine prosto 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,

Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, kterega ne morem pogrešati. Spoštovanjem **Chalzel N. Budimpešta,** 24. maja 1896.

Ker se mi je Vaš **„Mirakulin“** dobro prilegel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem **Fani Tuč v Geviču,** 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico **„Mirakulina“,** ker mi pomaga za protin v nogah. **Ter. Jahoda v Pragi,** 16. jun. 1896.

Pristno le z zgornjo znamko.

C. in k. dvorna tovarna za orglje

bratov Rieger

v Krnovem (Jägerndorf) avstr. Šlezija, podružnica v Budimpešti VII., Garay-utcza št. 48 v lastni hiši.

Dobre cerkvene orglje po ceni z zelo ugodnimi pogoji.

Ceniki zastonj.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje.

Bogato ilustrovani 192 strani obsežni ceniki v slovenskem in nemskem jeziku na zahtevanje takoj zastonj.

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 PRATERSTRASSE № 49.

Preprodajalci se iščejo.

Lastnik in izdajatelj Gregor Einspieler, župnik v Podkloštru. — Odgovorni urednik Ivan Teršelič. — Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.